

disse Oplysninger, fordi man jo dog ret naturligt vil spørge: Men hvordan ser det da ud i Fredericia? Er Reformpartiet ogsaa mægtigt der, siden Finansminister Lassen var villig til at hjælpe Sparekassen i denne By, eller hvorledes ser det ud der? Disse Udtalelser af det ærede Medlem vise netop, at han, naar han taler om Partier i denne Sag, bor i det allerskrøbeligste Glashus, som tænkes kan. Her i Fredericia have vi et Eksempel paa, hvorledes Forholdene forme sig, naar Højre raader for en saadan Sparekasse. Borgmester Scharling er en af Højres gode Spidser i denne By. Det har vist sig, at han ikke i sin Egenskab af Borgmester har holdt et vaagent Øje med sine Fuldmægtige. Det har tidligere været fremdraget her i Tinget, hvorledes ikke mindre end to Fuldmægtige efter hinanden begik Svindlerier. Den ene bedrog paa en saadan Maade, at der vel ikke var noget kriminelt derved, men saaledes, at hans Sager, da han døde, var i en saa miserabel Forfatning, at det maatte siges at være aldeles uforsvarligt, at han havde siddet som Fuldmægtig til sin Død. Den anden lavede den Historie, at der var adskillige Grundejere i Fredericia, der havde to Førsteprioriteter i deres Ejendomme. Naar han fik Penge for at skulle indfri en Førsteprioritet, indførte han bare en anden Førsteprioritet ved Siden af i Panteregistret, saaledes at der var to Førsteprioriteter; saa beholdt han selv den ene og sørgede for at forrente den, der ikke blev slettet. Det gik for sig i lang Tid, og naar der blev foretaget Udskrift af Panteregistret, saa skrev Borgmesteren blot: Udskriftens Rigtighed bekræftes, uden at undersøge, hvorledes det hang sammen. Højre vidste, at saaledes forholdt det sig med Borgmester Scharling, og da de fik det at vide, saa sagde de: Ham, Højres fineste Mand, vælger vi til Formand for Sparekassen. Naar det er Forholdet, hvor Højre selv raader og administrerer, synes jeg, man skal være varsom med fra Højres Side at kaste med Sten mod Selvstyret. Det er sikkert nok, at vi ikke under nogen Form undgaa at kunne blive Genstand for Bedragerier, men det er ligesaa sikkert, at ved den Maade, hvorpaa Højre ordner sine Sager, lægger man ligefrem Tingene til Rette for den Mand, der vil gøre noget, han ikke burde. Saaledes ere Forholdene. Man tager en god Højremand, ansætter ham først som Sparekassedirektør, saa som Bankdirektør, for at han kan have

det bekvemt. Banken boer i den ene Ende af Bygningen, Sparekassen i den anden, og saa anbringer man en Dør imellem Banken og Sparekassen, saa er det saa bekvemt, naar Banken mangler Penge, at gaa over i Sparekassen og faa dem og, hvis Sparekassen mangler Penge, at gaa over og hente dem i Banken. (Zahle: Er det fuldt ud hæderligt at gøre det?) Jeg motiverede før, hvad jeg mente med, at de paagældende ikke administrerede til Fordel for sig selv. (Zahle: Det er ikke hæderligt.) Det var jo slet ikke den Side af Sagen, der var Tale om. Jeg finder det uforsvarligt, men jeg sagde, at min Opfattelse af de to Mænd er denne, at de ikke have villet foretage sig noget til Fordel for sig selv.

Forholdene ved Fredericia Sparekasse var følgende: En Bestyrelse starter for lang Tid tilbage en Sparekasse, og naar et Medlem dør, supplerer man sig selv; man finder en god Højremand, sætter ham ind i Bestyrelsen og fortsætter saa, til der igen bliver Afgang, hvorefter man saa vælger et nyt Medlem. Jeg antager, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) mener, at det er Idealet, at det er den Maade, hvorpaa man skal ordne Sparekassernes Administration. Og saaledes er det ikke blot i Fredericia, men i næsten alle Provinsbyer. I Horsens, hvor jeg bor, er der en Sparekasse, der har indestaaende Midler til Beløb af 14 Mill. Kr. og en Reservefond paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Og der er det saaledes, at for at komme ind i Bestyrelsen, skal man have gjort sig fortjent af Højre; det er den første Betingelse, og opfylder man den, kan man naa at faa en Plads i Bestyrelsen. Der stod oprindeligt i Sparekassens Vedtægter, at Byraadet skulde vælge Revisorerne. Men saa blev der valgt 5 Venstremænd og 5 Socialdemokrater. Nu var det ikke længere som tidligere, at Bestyrelsen blot gav et Vink om, hvem man ønskede til Revisorer, saa valgte Byraadet dem. Nu kunde man befrygte, at der kom andre end Højremænd til at se Sagerne efter, og derfor forandrede man Vedtægterne saaledes, at det ikke blev Byraadet, men Amtmanden i Skanderborg, der udpeger dem. Jeg ved det ikke, men jeg antager, at det gaar der som i andre Forhold, at Sparekassens Bestyrelse meddeler Amtmanden, at den ønsker N. N. til Revisor, dette Ønske er en Lov, og den paagældende bliver Revisor. Saaledes er hele Tilsynet med Horsens Bys Sparekasse. Man forandrede Vedtægterne, den Gang